

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6CoPr/2/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7715221461
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alexander Husivarga
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7715221461.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Alexandra Husivargu a sudkýň JUDr. Andrey Galdunovej a JUDr. Viktórie Midovej v spore žalobkyne V. V., nar. XX.X.XXXX, bytom L. XX, zastúpenej JUDr. Mikulášom Pavlíkom, advokátom, so sídlom v Michalovciach, Š.Kukuru 14, proti žalovanému: Obec Sliepkovce, zastúpenému JUDr. Vladimírom Sabadošom advokátom, so sídlom v Michalovciach, Nám. Osloboditeľov 17, o zaplatenie 344,66 EUR s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Michalovce zo dňa 4.4.2017 č.k. 10Cpr/5/2015-62 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalovaný má proti žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Michalovce (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo len „súd“) rozsudkom zo dňa 4.4.2017 č.k. 10Cpr/5/2015-62 zamietol žalobu (výrok I.), ktorou sa žalobkyňa domáhala od žalovaného zaplatenia sumy 344,66 € na tom základe, že jej žalovaný krátil mzdu za mesiac október 2015 v sume 172,33 € a za mesiac november 2015 v sume 142,67 € a ani napriek výzve žalovanej jej túto mzdu nedoplatil. O trovách konania rozhodol tak, že priznal žalovanej strane 100 % náhradu trov konania (výrok II.).

2. Rozhodnutie odôvodnil tým, že z vykonaného dokazovania mal preukázané, že medzi žalovaným a žalobkyňou došlo k uzatvoreniu pracovného pomeru s nástupom do práce dňa 1.1.2003 ako (funkcia) zamestnankyňa opatrovateľskej služby, s miestom výkonu práce obec Sliepkovce. Z bodu 4 pracovnej zmluvy vyplynulo, že pracovník (žalobkyňa) je povinný podľa pokynov zamestnávateľa vykonávať osobne, svedomite a riadne dohodnuté práce podľa pracovnej zmluvy v určenom čase.

3. Z rozhodnutia obce Sliepkovce o pláte zo dňa 26.6.2015 súd zistil, že s účinnosťou od 1.7.2015 mala žalobkyňa funkčný plat mesačne vo výške 393,50 €.

4. Z výplatnej pásky za mesiac 10/2015 súd zistil, že žalobkyni bola vyplatená čistá mzda 142,67 €, pričom mala neospravedlnenú neprítomnosť v práci 97,50 hodín. Z výplatnej pásky za mesiac 11/2015 súd zistil, že žalobkyni bola vyplatená čistá mzda 132,86€, pričom mala neospravedlnenú neprítomnosť v práci 97,5 hodín.

5. Z pracovného pokynu žalovaného zo dňa 13.8.2015 súd zistil, že žalovaný, ako zamestnávateľ, s poukazom na bod 4. pracovnej zmluvy, stanovil žalobkyni povinnosť vykonávať činnosť- poskytovanie sociálnej služby u M. W., nar. XX.X.XXXX a M. N., nar. XX.X.XXXX, obaja bytom L. XXX. Poskytovaná sociálna služba mala spočívať v starostlivosti o uvedené osoby v nasledovnom rozsahu úkonov - sebaobslužné úkony v počte 3 hodiny týždenne, úkony starostlivosti o svoju domácnosť v počte hodín

6 týždenne, základné sociálne aktivity v počte hodín 4 týždenne, dohľad pri úkonoch sebaobsluhy a pri vykonávaní základných sociálnych aktivít v počte hodín 2 týždenne, denne pondelok, streda, piatok 8.00 hod. - 13.00 hod. Pokyn obsahoval aj poučenie, že v situácii, keď zamestnanec potrebuje opustiť dohodnuté miesto výkonu práce, dôvod opustenia musí ohlásiť zamestnávateľovi.

6. Z úradného záznamu zo dňa 25.8.2015 súd zistil, že dňa 25.8.2015 sa na obecný úrad dostavila žalobkyňa, kde jej bol zo strany zamestnávateľa prečítaný a vysvetlený pracovný pokyn. Za prítomnosti svedkov Y. N. Y., terénneho sociálneho pracovníka v obci L. K. Y. L., asistenta terénneho pracovníka menovaná odmietla pracovný pokyn prevziať bez udania dôvodu.

7. Po citácii ust. § 81 písm. a/, b/, § 118 ods. 1, § 47 ods. 1 a § 144a ods. 2 písm. f/ Zákonníka práce súd uzavrel, že nárok žalobkyne je nedôvodný, pretože žalobkyňa v konaní nepreukázala opodstatnenosť svojho nároku. Naopak žalovaný preukázal, že žalobkyňa mala neospravedlненú absenciu počas mesiacov októbra a novembra, čo mal súd za preukázané svedeckou výpoveďou K. L..

8. Súd poukázal na to, že zamestnanec je povinný najmä pracovať zodpovedne a riadne, plniť pokyny nadriadených vydané v súlade s právnymi predpismi, byť na pracovisku na začiatku pracovného času a je povinný podľa pokynov zamestnávateľa vykonávať práce osobne podľa pracovnej zmluvy v určenom pracovnom čase a dodržiavať pracovnú disciplínu. Keďže žalobkyňa takto v pracovnom pomere so žalovanou stranou nepostupovala, súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

9. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 255 CSP a § 262 CSP.

10. Proti tomuto rozsudku podala žalobkyňa v zákonnej lehote odvolanie. Navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vrátil vec na ďalšie konanie. Odvolanie podala z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP, pretože súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

11. Podľa názoru žalobkyne nie je zjavné na základe akých skutočností súd prvej inštancie dospel k záveru, že jej nárok je nedôvodný. Spochybnila preukázanie jej neospravedlnených absencií v mesiacoch október a november 2015 na základe svedeckej výpovede K. L., keďže tento vo svojej výpovedi neuviedol dátumy neplnenia jej povinností. Pracovný pokyn, ktorý jej stanovil vykonávať činnosti poskytovania sociálnej služby W. a N. M., bol podľa nej v rozpore s uzatvorenou pracovnou zmluvou, nakoľko každá zmena pracovnej zmluvy musí byť riešená dohodou strán, čo v danom prípade nebolo splnené. Ďalej žalobkyňa poukázala na to, že vykonávala osobne, svedomite a riadne dohodnuté práce podľa pracovnej zmluvy v určenom čase tým, že poskytovala opatrovateľskú službu svojej dcére V. V.Č., ktorej miera funkčnej poruchy je 80 %. Napokon namietala počet neospravedlnených neprítomností v práci ponechaný na svojvoľi žalovaného a upriamila pozornosť na to, že nebola ani raz upozornená na porušenie si svojich povinností vyplývajúcich z pracovnej zmluvy.

12. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobkyne navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil, pretože je vo výroku vecne správne. Odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP (podľa názoru žalovaného) neboli naplnené. Neprítomnosť žalobkyne v práci za rozhodujúce obdobie bola preukázaná jednak listinnými dôkazmi, tak aj svedeckou výpoveďou svedka K. L., ktorý jednoznačne potvrdil, že žalobkyňa v uvedenom období nevykonávala prácu v zmysle pokynu zamestnávateľa. Túto skutočnosť napokon nepoprela ani samotná žalobkyňa v priebehu celého súdneho konania. Poukázal na ust. § 151 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Z opatrnosti žalovaný predložil kópie knihy dochádzky žalobkyne za rozhodujúce obdobie, z ktorej vyplýva počet absencií žalobkyne v práci. Neobstojí ani tvrdenie žalobkyne, že jedinou náplňou práce v zmysle pracovnej zmluvy bolo poskytovanie opatrovateľskej služby jej dcére, nakoľko uvedené nevyplýva z uzatvorenej pracovnej zmluvy, ani z ustanovení Zákonníka práce. Pracovný pokyn zo dňa 13.8.2015 nebolo potrebné riešiť dohodou strán, nakoľko nešlo o žiadnu zmenu pracovnej zmluvy. Pokyn nadriadeného - starostu obce je nutné považovať za pokyn, ktorým tento v rámci uzatvorenej zmluvy určoval žalobkyňu ako zamestnancovi pracovné úlohy.

13. Žalobkyňa k vyjadreniu žalovaného opakovane uviedla skutočnosti obsiahnuté v odvolaní a poukázala aj na to, že sa nikdy nehlásila na Obecnom úrade Sliepkovce za účelom deklarovat' začiatok pracovnej doby a žalovaný to od nej ani nikdy nepožadoval. Vykázanie absencie žalobkyne považuje za nepochopiteľné a diskriminačné. Zaužívaná prax bola taká, že žalobkyňa po uplynutí predchádzajúceho mesiaca nasledujúci mesiac podpísala dochádzku, ktorá bola podmienkou vyplatenia jej mzdy.

14. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobkyne ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f/, h/ CSP a dospel k záveru, že odvolaniu žalobkyne nie je možné vyhovieť.

15. Rozsudok je vo výroku vecne správny, a preto ho odvolací súd podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

16. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 23.10.2018 o 10.00 hod. v pojednávacej miestnosti č. dverí 212, 2. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 16.10.2018 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach podľa § 219 ods. 1, 3 CSP, § 378 ods. 1 CSP a § 385 ods. 1 CSP a contrario.

17. Žalobkyňa v odvolaní uplatnila odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a písm. h/ , t.j. že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

18. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu vo veci súdom prvej inštancie spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne, lebo nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, prípadne zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 CSP a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplývali ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli za konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré sú založené na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplývajú z prednesov strán sporu alebo ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ustanovení § 191 až § 194 CSP.

19. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho vyložil, prípadne ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval.

20. Odvolací súd dospel k záveru, že tieto odvolacie dôvody nie sú naplnené.

21. Rozhodnutiu súdu prvej inštancie nemožno vytknúť nedostatočné zistenie skutkového stavu, ani že by do úvahy vzal skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplývali a ani nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo, že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne, že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ustanovení § 191 až § 194 CSP alebo, že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia alebo použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil.

22. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu a náležite zistil skutkový stav. Vykonané dôkazy vyhodnotil podľa § 191 a § 192 CSP. Z týchto dôkazov dospel aj k správny

skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie. Zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver.

23. Vecne správne, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa odvolací súd v podstate stotožňuje a na ktoré v podrobnostiach odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

24. Žalobkyňa v odvolaní argumentuje okolnosťami, ktoré už uvádzala pred súdom prvej inštancie a s ktorými sa súd prvej inštancie náležite a správne vyporiadal pri rozhodovaní daného sporu, a preto odvolacie námietky žalobkyne nie sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku a neumožňujú prijať iné závery.

25. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku a k odvolacím námietkam žalobcu odvolací súd uvádza nasledovné :

26. V danom prípade nebolo sporné, že žalobkyňa bola zamestnankyňou žalovaného na základe pracovnej zmluvy uzatvorenej dňa 2.1.2003, so zaradením ako zamestnankyňa opatrovateľskej služby a s miestom výkonu práce obec L.. Podľa bodu 4 pracovnej zmluvy bola povinná vykonávať osobne a svedomite, v určenom čase práce podľa pokynov zamestnávateľa.

27. Z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo, že žalovaný ako zamestnávateľ vydal pracovný pokyn zo dňa 13.8.2015, ktorým stanovil žalobkyni povinnosť vykonávať činnosť - poskytovanie sociálnej služby o M. W. a M.Á. N., obaja bytom L. XXX, ktorá spočívala v starostlivosti špecifikovanej v tomto pokyne, v dňoch pondelok, streda, piatok.

28. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané (aj to), že uvedený pracovný pokyn bol žalobkyni prečítaný a vysvetlený zamestnávateľom dňa 25.8.2015, pričom žalobkyňa odmietla pracovný pokyn prevziať.

29. Svedok K.. Y. L., ktorý pracoval ako terénny sociálny pracovník, vo svojej výpovedi uviedol, že žalobkyňa v rodine maloletého M. W. a M. N. nebola ani raz, že ju v dedine ani raz nestretol (ani raz sa neukázala na tábore) a rovnako deti na jeho otázku, či sa tam nezastavila odpovedali, že nie. Tento svedok zároveň potvrdil svoju prítomnosť pri oboznámení žalobkyne s obsahom pracovného pokynu zo dňa 13.8.2015, kedy jej starosta vysvetlil, čo má robiť, avšak žalobkyňa tento pokyn odmietla prevziať a uviedla, že má „dostatok“ svojich starostí.

30. S poukazom na uvedené odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodnú námietku žalobkyne, že nie je zrejmé na základe akých skutočností súd prvej inštancie dospel k záveru o nedôvodnosti jej nároku. Rovnako nebolo možné akceptovať ani námietku, že svedok L. neuviedol presné dátumy jej neprítomnosti v práci, pretože z výpovede svedka jednoznačne vyplynulo, že u mal. detí M. nebola vôbec, t.j. mala absenciu počas všetkých dní, v ktoré mala pracovať u tejto rodiny. Odvolací súd zdôrazňuje, že žalobkyňa ani nerozporevala tvrdenie žalobcu, že nepracovala v zmysle pokynu, t.j. netvrdila, že poskytovala služby mal. deťom M..

31. Žalovaný vykázal žalobkyni absencie - neospravedlnenú neprítomnosť v práci práve v dňoch, kedy mala vykonávať prácu -poskytovanie sociálnej služby u M. W. a M. N., t.j. v pondelok, streda a piatok, nakoľko žalobkyňa tieto služby vôbec neposkytovala.

32. Ustanovenie § 118 ods. 1 Zákonníka práce, podľa ktorého zamestnávateľ je povinný poskytovať zamestnancovi za vykonanú prácu mzdu, zabezpečuje jedno zo základných práv zamestnancov (ústavné právo), a to právo na mzdu za vykonanú prácu. Právu zamestnanca na vyplatenie mzdy na druhej strane zodpovedá povinnosť zamestnávateľa poskytovať zamestnancovi mzdu za vykonanú prácu (ako jedna zo základných právnych povinností zamestnávateľa).

33. Z uvedeného ustanovenia zároveň vyplýva, že táto povinnosť zamestnávateľa poskytnúť zamestnancovi mzdu je synalagmatická a korešponduje so základnou povinnosťou zamestnanca vykonávať prácu, t.j. právo na mzdu je viazané na výkon práce zamestnancom. Uvedená spätosť práva na mzdu s výkonom práce sa prejavuje v tom, že zamestnancovi vzniká nárok na mzdu len za prácu, ktorú skutočne vykonal. Vznik práva na mzdu je determinovaný skutočným výkonom práce,

preto zamestnancovi vznikne nárok na vyplatenie mzdy až po skutočnom vykonaní určitej práce pre zamestnávateľa. Ak zamestnanec v čase, v ktorom by mal vykonávať prácu nepracuje (má vykázanú neospravedlnenú absenciu), nevznikne mu ani právo na mzdu.

34. V danom prípade bolo preukázané, že žalobkyňa v mesiaci október a november 2015 mala vykázané absencie, a to v dňoch, kedy mala plniť svoje povinnosti poskytovaním opatrovateľskej služby W. M. a N. M., ktoré služby vôbec neposkytovala. Preto nemohol žalobkyni vzniknúť nárok na vyplatenie mzdy za tieto dni neospravedlnenej neprítomnosti v práci.

35. Neobstojí ani poukaz žalobkyne na to, že poskytovala opatrovateľskú službu svojej dcére V. V., ktorej miera funkčnej poruchy je 80%. V zmysle pracovnej zmluvy uzatvorenej medzi ňou a žalovaným bola povinná plniť svoje povinnosti podľa pokynov zamestnávateľa. V zmluve nebola dojednaná jej pracovná náplň len ako povinnosť poskytovať opatrovateľskú službu dcére V. V.. Ako zamestnankyňa opatrovateľskej služby bola povinná poskytovať túto službu na základe pokynov zamestnávateľa, teda akýmkoľvek ním určeným osobám, v čase a rozsahu, ako to stanoví zamestnávateľ. V danom prípade zamestnávateľ jednoznačne stanovil v pracovnom pokyne zo dňa 13.8.2015 rozsah povinností, ktoré mala vykonávať u maloletých M., ktoré si vôbec neplnila.

36. Ako nedôvodnú odvolací súd vyhodnotil aj námietku o svojvôli žalovaného pri určení počtu neospravedlnených neprítomností v práci, nakoľko ten bol stanovený (tak ako je to vyššie uvedené) v súlade s pracovným pokynom, t.j. v dňoch kedy mala žalobkyňa vykonávať prácu u mal. detí M..

37. Rovnako námietka, že nebola ani raz upozornená na porušenie si svojich povinností vyplývajúcich z pracovnej zmluvy, nebola spôsobilá spochybniť vecnú správnosť rozsudku, nakoľko uvedená skutočnosť nemení nič na záveroch o absencii žalobkyne, ani o tom, že žalobkyni nevznikol nárok na mzdu za dni, kedy prácu určenú pokynom zamestnávateľa nevykonávala.

38. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov, ako aj z dôvodov, ktoré obsahuje odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie, odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil, vrátane výroku o náhrade trov konania.

39. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. Žalobkyňa nebola v odvolacom konaní úspešná, a tak jej náhrada trov odvolacieho konania nepatrí. Žalovaný bol v odvolacom konaní úspešný, a preto mu odvolací súd priznal nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnej žalobkyni.

40. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).